

**UČÍME
SE ČÍST**

F – Čtu plynule a s jistotou

CHLUPATÁ PŘÍŠERA

Cynthia Rider, Aleš Brychta

 GRADA®

Tipy na společné čtení a povídání

Krátké příběhy a veselé ilustrace budou děti bavit, povzbudí jejich zájem o čtení a seznámí je s novými situacemi.

- Povídejte si o názvu a obrázku na obálce.
- Proberte spolu, o čem myslíte, že asi příběh bude.
- Čtete společně. Nechte dítě aby četlo tolik, kolik zvládne.
- Při čtení dítě hodně chvalte a pomozte mu, pokud to bude potřebovat.
- Vyzkoušejte různé způsoby, jak dítěti pomoci, když se při čtení „zasekne“. Například – pomozte mu s prvním písmenem slova, rozdělte slovo na slabiky nebo vhodné části, přečtete celou větu znovu a snažte se uhádnout problémové slovo. Zaměřte se na smysl věty.
- Užijte si hledání malých příšerek.
- Později zkuste příběh přečíst znovu. Povzbuzujte dítě, aby četlo co nejvíc.

Děti čtou rády příběh opakovaně, pomáhá jim to získat sebejistotu.

Hezky si to užijte!

Najdi na obrázcích v knize všechny malé příšerky.

CHLUPATÁ PŘÍŠERA

napsala Cynthia Rider • ilustroval Aleš Brychta

Vítek nechtěl jít do postele.
„Ema a David jsou u babičky,“ řekl.
„Nechci tady být sám.“

„Chudák Vítek,“ myslí si Alík.

„Zůstanu tu s ním.“

„Ne, ne, Alíku,“ řekla maminka.

„Vítek už musí jít spát.“

Ale Vítek se spát nechystá.
Je úplně vzhůru.
„Nemůžu jít spát,“ tiše brblá.
„Prostě nemůžu!“

Vítek se zasmál. „Už vím!
Zkusím takovou fintu,“ řekl.
„Vymyslím si něco na tatínka
a on bude muset přijít nahoru.“

Skákal nahoru a dolů na posteli.
„Tati, tati!“ křičel.
„Je tu děsivá chlupatá příšera!
Chce mě odnést, pomoc, tati!“

Tatínek běžel po schodech nahoru do Vítkova pokoje. Alík štěkal a běžel za ním.

„Jaká příšera?“ ptal se tatínek. „Kde je?“

Vítek ukázal na závěs.

„Je za závěsem,“ řekl.

„Má velké ostré žluté zuby
a zářivé rudé oči.“

Tatínek se podíval za závěs,
ale příšeru neviděl.

„Žádná příšera tu není,“ uklidnil Vítka.
„Podívej!“

„To jsem si vymyslel,“ smál se Vítek.
„To byl jen vtip!“

Tatínek se zasmál a přikryl Vítka
pruhovanou přikrývkou.

„Buď hodný a hezky spi,“ řekl.
„A žádné další výmysly!“

Alík se schoval pod postel.
Příšery neměl vůbec rád.

„Pojď, Alíku,“ řekl tatínek.
„Vítek už bude spát.“

Ale Vítkovi se vůbec spát nechtělo.
Pořád byl úplně vzhůru.

„Nechci tu být sám,“ tiše brblal.
„Sám se nudím.“

Vítek se zasmál. „Už vím!
Udělám jinou fintu,“ řekl.
„Něco vymyslím a maminka za mnou
přijde nahoru.“

„Mami, mami!“ zakřičel Vítek.
Je tu děsivá chlupatá příšera!
Ona mě chce sníst! Pomoc, mami!“

Maminka běžela po schodech nahoru do Vítkova pokoje. Alík štěkal a běžel za ní.

„Jaká příšera?“ ptala se maminka.

„Kde je?“

Vítek ukázal na skřín s oblečením a hračkami.

„Schovala se ve skříní,“ řekl. „Má dlouhé ostré drápy a je strašně chlupatá.“